

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XLIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

33 ויאמר אלינו האיש ארני הארץ בואת אדע כי כנים
 אתם אחיכם האחד הניחו אתי וארת רעבון בתיכם
 קחו ולכו: והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי
 34 לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם
 ואת הארץ תסחרו: ויהי הם מריקים שקיהם והנה לה
 איש צרור כספו בשקו ויראו את צרות כספיהם
 המה ואביהם ויראו: ויאמר אליהם יעקב אביהם
 35 אתי שבלתם יוסף איננו ושמעון איננו וארת בנימן
 תקחו עלי הוי כלנה: ויאמר ראובן אל אביו לאמר
 36 ארת שני בני הנמת אם לא אביאנו אליך תנה אתו
 על ידי ואני אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם
 37 כי אחיו מת והוי לבדו נשאר וקרארו אסון בדרך
 אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:

Repert a pa-
 cuniâ in
 sacco, ipso
 valde ti-
 ment.

38 והרעב כבר בארץ: ויהי כאשר כלו לאכל את-
 39 השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם
 שבו שברו לנו מעט אכל: ויאמר אליו יהודה לאמר
 40 העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי
 אחיכם אתכם: אם ישך משלח ארת אחינו אתנו
 41 נרדה ונשברה לך אכל: ואם אינך משלח לא נרדה
 כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם
 אתכם: ויאמר ישראל למה הרעתם לי לחגיד
 42 לאיש העוד לכם אח: ויאמרו שאול שאר האיש
 לנו ולמו לדתנו לאמר העוד אביכם חי הישלכם אח
 43 ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר
 הורידו את אחיכם: ויאמר יהודה אל ישראל אביו
 44 שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות
 גם אנחנו גם אתה גם טפינו: אנכי אערבנו מידי
 45 תבקשנו אם לא הביאתו אליך והצנתו לפניך
 וחטאתי

Cap. XLIII
 Jacob
 fame com-
 pulsus fi-
 lios iterum
 in Egy-
 ptum pro
 emendis
 frugibus
 remittit.

Jehudah
 convincit
 patrem, ut
 Benjamin
 una cum
 ipsis mittat
 ac efficaci-

ter promittit ipsi, se reducturum eum.

וַחֲטַאתִי לָךְ כָּל־הַיָּמִים׃ כִּי לֹא הִתְמַהֵמְנוּ כִּי־
 11 עָתָה שָׁבְנוּ זֶה פַעַמַּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם
 אִם־כֵּן אֶפְוֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזֶּמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם
 וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְּחָה מֵעֵט צָרִי וּמֵעֵט דְּבַשׁ נִכְאֹת וְלֹט
 12 בְּטַנִּים וּשְׂקָדִים׃ וְכֶסֶף מִשְׁנֵה קָחוּ בְיַדְכֶם וְאֶת־
 הַכֶּסֶף הַמּוֹשֵׁב בְּפִי אֲמַתְחֹתִיכֶם תִּשְׁיבוּ בְיַדְכֶם אוֹלֵי
 13 מִשְׁנֵה הַזֶּה׃ וְאֶת־אֲחֵיכֶם קְחוּ וּקְוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־
 14 הָאִישׁ׃ וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשַׁלַּח
 לָכֶם אֶת־אֲחֵיכֶם אַחֵר וְאֶת־בְּנֵימִן וְאֲנִי כֹאֲשֶׁר
 15 שָׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי׃ וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת

Perueniunt in Aegyptum; & sistunt se coram Joseph, qui videns cum illis Benjamin, jubet eos domi sua hospitio excipi.
 18 His perterriti, loquantur sum viro, qui ejus domui praeerat, culpam à se rejicientes, quod pecuniam in saccis suis invenissent.

וּמִשְׁנֵה־כֶּסֶף לְקָחוּ בְיָדָם וְאֶת־בְּנֵימִן וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ
 16 מִצָּרִים וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ וַיֵּרֶא יוֹסֵף אֶת־בְּנֵימִן
 וַיֹּאמֶר לְאִשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ הֵבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים
 הַבֵּיתָה וּטְבַח טֶבַח וְהִכֵּן כִּי אֲתִי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים
 17 בַצְּהָרִים׃ וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כֹּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיֵּבֵא
 18 הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף׃ וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים
 כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֶּׁב
 בְּאֲמַתְחֹתֵינוּ בַתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ מוֹבְאִים לְהַתְּגַלֵּל עֲלֵינוּ
 וְלְהַתְּנַפֵּל עֲלֵינוּ וּלְקַחַת אֶתְנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת־חַמְרֵינוּ׃
 19 וַיִּגְשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו פְּתַח
 כ הַבַּיִת׃ וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנָי יֵרְדוּ וַיִּרְדוּ בַתְּחִלָּה לְשֹׁבֵר־
 20 אֶבֶר׃ וַיְהִי כִּי־בָאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ וַנִּפְתַּח אֶת־
 אֲמַתְחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחֹתוֹ כֶּסֶפְנוּ
 21 כַּמִּשְׁקָלוֹ וְנֹשֵׁב אֶתוֹ בִּידָנוּ׃ וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרְדָנוּ בִּידָנוּ
 לְשֹׁבֵר־אֶבֶר לֹא יָדַעְנוּ מִי־שֵׁם כֶּסֶפְנוּ בְּאֲמַתְחֹתֵינוּ׃
 22 וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֵל־תִּירְאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵלֵהֶי אֲבִיכֶם
 נָתַן לָכֶם מִטְמוֹן בְּאֲמַתְחֹתֵיכֶם כֶּסֶפְכֶם בְּאֵלֵיו וַיִּצָּא
 24 אֱלֹהִים אֶת־שְׁמֵעוֹן׃ וַיֵּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה
 יוֹסֵף

יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם :
ויבינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי כה
שם יאכלו לחם : ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את

26 א
דגושה

*Offerunt
Joseph mu-
nus, quod ei
afferebant;
& se ipse
incurvant.*

המנחה אשר בידם הביתה וישתהוהו לו ארצה :

וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר

אמרתם העודנו חי : ויאמרו שלום לעבדך לאבינו

עודנו חי ויקרו וישתחו : וישא עיניו וירא את בנימין

אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם

אליו ויאמר אלהים יחנך בני : וימהר יוסף כי נכמרו לו

רחמו אל אחיו ויבקש לבכורת ויבא החררה ויכך

שמה : וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם :

וישימו לו לבדו ולהם ולבדם ולמצרים האכלים אתו

לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם

כי תועבה הוא למצרים : וישבו לפניו הבכור כבכרתו

והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו :

וישא משאת כאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין

*וישתחו קרי
Joseph aspi-
ciens Binja-
min, se à
miseratione
continere
non potest:
ab illis in-
trò secedit.
& flet.
Reversus
ad eos jubet
cibos appo-
ni, ut unà
simul cum
eis comede-
ret.*

מד

ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו : ויצו

את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים

אכל כאשר יוכלון שאר ושים כסף איש בפי

אמתחתו : ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת

הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר :

הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם : הם יצאו

את הער לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו

קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה

שלמתם רעה תחת טובה : הלא זה אשר ישתהו

אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם :

וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה : ויאמרו אליו

למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדך

מעשות

Cap. XLIV

*Joseph ju-
bet scy-
phum suum
abscondi in
sacco Bin-
jamin.*

7 6